

VLISSINGSCH

COURANT.

Maandag

8 Junij.

Deze Courant verschijnt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franco per post f 2.50. Advertentie van 10 regels, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekaandingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1.50 is, en voor elken regel daarboven behalve 55 Ct. segeleert voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaars en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Advertentie.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLIS-
brengen bij deze ter kennis van de daarbij be-
rekenen, dat de KERMIS of JAARMARKT binnen
aanvang zal nemen op Maandag den 13.
ende en eindigen op den 21. dier maand; zul-
gemelde Kermis geen Bedelars, Horoscoop-
prijepijlers of Kwikzifters worden toegelaten,
Personen, welke zoo ver gevorderd wordt,
valent-voorzien zijn.

de de Kooplieden enz. uitgenoodigd, om zich
teijzige aanstaande, met franco Brieven en met
Nederlandsche mast, aan den Marktmeester,
ing der benoemde Standplaats, aan te melden.
VLISSINGEN, den 3. Junij 1846.

Burgemeester en Wethouders voornemd,
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Publicatie.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN
Het Besluit van Heeren Gedeputeerde Staten deser Pro-
vincie van den 17. April j.l. No. 27. (Provinciaal Blad No. 48.)
de Nieuw van den Heer Arrondissements-IJker voor
derijzer deser Provincie, dato 1. deser maand;
derijzer deze ter kennis van de In- en Opgesloten:
der den Heerijk der Nederlandsche Maten en Gewigten
der Stad voor dit jaar op Maandag den 8. deser maand
zal worden gemaakt en daarna de dagelijks (uitge-
Zaterdag en Zondags) zal worden voortgegaan tot
totaal den 26. daaraanvolgende, en zulks des voormid-
dag tot 12 en des namiddags van 3 tot 5 uren, na welken
totaal voor den Heerijk zal geloten worden; almede
der Kantoor alwaar tot den Heerijk zal worden geveerd,
der de Roode Brug, Wijk Iett. K. No. 63, is aange-

der den Heerijk met deze Stad zijn gecombineerd de Ge-
dichtem, Oost- en West-Souburg en Koudekerke, en dat
der ook voor de belanghebbenden van die Gemeenten
der mede zal worden geveerd, en eindelijk:
der Arrondissements IJker in de verificatie van de Maten
der de navolgende orde zal in acht nemen;
der: Des Maandags voor- en namiddags, voor de ijzeren
der 1 Ned. pond en daarboven;
der: Maandags en Vrijdags voormiddags, voor de Maten en
der Landlieden en heren der landelijke gemeenten
der middags voor het medietaal goud en zilver gewigt.
der: Maandags voormiddags voor de kleine koperen gewigten
der middags voor het ijsieren en in order brengen der te
der stukken, welke alsdan kunnen worden afgehaald;
der: Middags voor- en namiddags, voor de lengte- en inhouds-
der drongen en natten waren, - en eindelijk dat alle maten
der behoortijk schoon gemaakt moeten worden aangeboden,
der: Bij gebreke hiervan zonder bedenking worden

der en Wethouders vermoenen de belanghebbenden
der ernstigst te moeten aanbevelen om, tot den Heerijk
der Maten en Gewigten zich zoo veel mogelijk zelf
der aan te melden ten einde zich te vrijwaren voor de
der strafbejalingen van het Provinciaal reglement dato
der 1822, en van Zijner Majesteits besluit van 30. Maart
der 1823 (No. 13).

der niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden af-
der aangeplakt ter plaatsen waar zulke gebruikelijk is
der, medegaders in de Vliessingse Courant geplaatst.
der VLISSINGEN, den 4. Junij 1846.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtb.,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

AMERIKA.

Antanas is de zweedsche brik Karlserona, van
den komende, verongelukt. Daarbij zijn 115 per-
sonen, en slechts 17 man door een kotter

DUITSCHLAND.

Oostenrijk is het verrassende bericht ontvangen,
dat geheele keizerrijk Oostenrijk algemeene vryheid
en bedryven is afgekondigd; alleen worden
wappers, slagters en bakkers uitgezonderd. Een
voortaan, door een patent van 5 guldens te nemen,
af te keuren, wat hij wil.

FRANKRIJK.

den 1. Junij. Men leest in onze dagbladen,
Lodewyk Buonaparte, die het kasteel Ham ont-
Woensdag te Londen is aangekomen. Hij zou
nietige dagen in Engeland blijven, en van daar
verrekeken, om zijnen ouden vader een be-
zopen.

Zwitserland heeft men een droevig bericht. In
der zijn de meeren en rivieren zoo hoog gewol-
een geweldige watersnood veroorzaakt, de
beuren, molens en steenen bruggen mede. In
der stad Rosta was de gezamenlijke bevel-

king naar de kerk gegaan, om de bescherming des Aller-
hoogsten af te smeeken, maar terwijl de gemeente zich daar
vereend bevond, is de vloed zamen opzetten en heeft de-
ze de kapel met al de zich daar bevindenden weggesleurd.
Er zijn bereids over de 30 lijen komen aanspoelen.

— In de omstreken der fransche stad Havre is deser dagen
een zonderlinge diefstal gepleegd.

De pachter R... woont sedert een jaar geheel alleen met
zijne oude moeder. Voor eenige dagen kwam een ander net
gekleed persoon bij hem, gaf zich uit voor dr. M....
en zeide dat hij bij eene operatie in den omtrek gehoord
had, dat moeder R... blind was, maar dat hij waarschijn-
lijk dit gebrek wel zoudt kunnen verwijderen; ook dat hij
vele blinde personen had geholpen, enz.; bovendien nam
hij volgens zijn zeggen, geen honorarium, dan wanneer
hij den lijder of lijders geheel genezen had.

De sterlijke manieren en de fijne kleding van den ge-
waanden doctor, lieten R... geen twijfel over nopens
deszelfs identiteit; de laatste begaf zich derhalve bij zijne
moeder en berigte haar, dat een beroemd geneesheer haar
zien wilde. De gewaande doctor beschouwde de zieke met
eene groote oplettendheid, herkende, zoo als hij zeide de
oorzaak van het gebrek en verzekerde, dat de blinde bin-
nen eene maand zoudt genezen zijn. Terwijl ik nu loch
hier ben, zeide hij is het nuttelos terug te komen, ten
einde de behandeling te beginnen. Bij deze woorden haalde
hij een doosje met instrumenten uit den zak en eischte dat
men hem alleen zoudt laten.

Iedereen verwijderde zich en liet den kunstenaar alleen;
gedurende een kwartier uren hield hij zich bezig met zijne
werktuigen heen en weder te werpen en te doen klinken;
daarop zeide hij aan de blinde dat hij haar een pleister op
de oogen moet leggen, vóór dat hij tot de operatie over
kon gaan. Bij die woorden legde hij haar een pekleister
op het zieke deel en bond hierover een band, waarop hij,
na de blinden voor de vensters gesloten te hebben, zich naar
den pachter begaf, wien hij melde, dat de ongelukkige vrouw
weltra genezen zou zijn, maar men niet het minste licht in
hare kamer moest laten doordringen; hij zou na twee of drie
dagen terug komen om den band er afte nemen.

Men wacht hem nog.

Vier dagen lang heeft de ongelukkige blinde hare pek-
pleister moeten dragen, en eerst toen men, niettegenstaan-
de des raads des-doctors de blinden goepend had, bemerkte
men, dat de gewaande geen enkel verzet geligt, maar daar-
entegen een gouden horlogie, een zilveren lepel en eenige
kleine gouden voorwerpen medegenomen had.

— De Indicateur van Bordeaux opent eene inschrijving
ten voordele van eene vrouw, die bijna al de fransche veld-
slagen onder Napoleon heeft bijgewoond. De Indicateur ver-
haalt aldus hare geschiedenis:

Er is sedert eenige dagen eene oude vrouw in Bordeaux,
die den winter dan hier, dan weder daar, bij arme lieden
heeft doorgebracht, en het karig voedsel dier lieden deelde.
De koude en vochtige nachten heeft zij doorgebracht in schuren
of stallen, geac geld hebbende om een beter nachtverblijf
te verkrijgen.

Catharina Rohmer werd in 1782 te Bolmar geboren. Haar
vader was sergeant, hare moeder marktenster. Zij zag haar
vader sterven bij het innemen van Calaber; eene kanon-
kogel nam het hoofd harer moeder weg, bij den slag van Fleu-
rus. In 1802 trouwde Catharina Rohmer met Frans Ge-
rard, timmer-majoor bij de 62e halve brigade. Marke-
tenster gelijk hare moeder, kwam zij in Spanje met de
afdeeling van generaal Donnadieu, woonde de inneming van
Sarrazosa bij, ging met deze afdeeling in Portugal, en
kwam terug in Barcelona. Op dit tijdstip had zij reeds
acht zonen.

Zij verliet Barcelona om naar Oostenrijk te gaan met de
afdeeling van Charridre. Zij werd door een lanssteek ge-
kwaaid bij den slag te Wagram. Zij woonde de inneming
van Weenen, de slagen Clozau, Lutizen en Bautzen bij;
kwam met Rapp in Dantzig, verbleef te Dresden, en ver-
trok van daar, om gedurende verscheidene maanden in
garnizoen te Napels te blijven.

Steeds bereid om de vermoeyenissen van den oorlog te
doorstaan en haar leven te wagen om de gekweten te hel-
pen, kwam zij in Spanje terug, woonde de inneming van
Gironne bij, alwaar haar met gedecoreerd werd. Ditmaal
werd zij zelve soldaat en vocht tegen den vijand, die een
oogenblik de overhand schreef te nemen.

Van daar vertrok zij naar Rusland; zij trekt door War-
schau, Krakau en gaat tot Moskou. Bij den aftogt komt
zij over de brug der Beresina met de eerste afdeeling. Zij
werd medegegeld onder de vijf en twintig man die over-
gebleven waren van de vier bataljons der duizend man van
den aftogt. Zij woonde te Courbevoie de reorganisatie van
haar regiment bij. Zij nam deel aan de gevechten van Cha-
lons, Troyes, Barua-Aube en Brienne. Zij was te Fon-
tainebleau bij de afanking. Zij vertrok met haren man om
den keizer naar het eiland Elba te volgen. Zij had toen tien
zonen onder de wapens.

Zij kwam te Parijs terug, en woonde eindelijk den slag van
Waterloo bij. In 1815 werd haar man tot adjudant bij de ar-
tillerie benoemd. In 1825 volgde zij Gerard in Spanje,
alwaar hij sneuvelde. Zij kwam alleen in Frankrijk terug
en in 1825 huwde zij met Antoine Farin, sergeant-ma-
joor bij de genie. Zij vertrok met dezen naar de expeditie
van Afrika. Zij woonde de innemingen van Algiers, Bona,
Mascara, Oran en Constantine bij. In deze laatste omstan-
digheid verliest zij haren man en twee harer zonen. Zij
werd tweemaal gekwaaid te Bougie en in de zee van de
Maison-Carree.

NEDERLANDEN.

LEIDEN, den 1. Junij. Naar men verneemt, zouden
aanstaanden donderdag, bijna alle agenten van politie hier
ter stede te regt staan wegens den dood, veroorzaakt door uit-
hongering aan het ongelukkige schepel, dat in het zooge-
naemde ijkhuise was opgesloten.

's HERTOGENBOSCH, den 3. Junij. Vrijdag 29. mei
1846 zijn er ter markt te deser stede nieuwe aardappelen
geveild, voor een cent het stuk. Hoe zonderling ook deze
veiling was, waren er echter talrijke koopers voor dese
vroegtijdige en bij ons, dat jaar, zoo schaars gebruikte
vrucht.

Naar de vroegte van den tijd zijn dezelve redelijk wel
bevonden. Wij mogen dus met grond verwachten, dat de
oogst dit jaar zoo wel in aardappelen, als in koren, dat
thans mede weder vrij wel staat, goed zal uitvallen.

LEEUWARDEN, den 1. Junij. Met smart moeten wij
berigten, dat alhier heiden zekere berigten zijn ontvangen,
dat er op de landen der dorpen Berlikum, Menaldum en
Dronrijp aan de aardappelenplanten weder verschijnselen
zijn waargenomen, welke overeenkomen met die der ziekte, in
den vorigen jare onder deze vrucht geheerscht hebbende. Tot
duzverre vleide men zich, dat de kwaal slechts tijdelijk zou
gewest zijn, en dat zij zich niet op een volgend gewas
zou overplanten; vooral scheen dit bevestigd te worden door
verleidel berigten, welke men tot duzverre omtrent den
groei van deze belangrijke vrucht vernam. Nu de vroegrijpe
aardappelen reeds zijn aangevat, schijnt de schade nog
grooter te zullen worden dan in het vorige jaar, toen de
ziekte zich veel later openbaarde.

In verschillende houthuizen heeft men ook reeds aan
de halmen der te veld staande rogge de sporen ontdekt
van de roest of korenbrand, welk woeker- of schimmel-
plantje de groei der vrucht belemmert en de plant doet
kwijnen.

ROTTERDAM, den 2. Junij. Behalve uit de reeds vroe-
ger door ons vermelde plaatsen, vernemen wij dat ook in de
buurschappen Luiten, Engeland en Ane (gemeenten Har-
denberg en Gramsbergen) geheele akkers worden aangetroffen,
waarop de aardappelen vermoedelijk door dezelfde of eene
dergelijke ziekte zijn aangevat, als in het vorige jaar onder
dezelve heeft geheerscht. De aardappelen-epidemie nam
een aanvang in het loof en daar dit zelfde verschijnsel ook
ook bij de bladeren der rogge voorkomt, welke geel wor-
den en verdorren, ja zelfs aan vruchtbomen wier loof
verschrompelt en krult, zoo brengt zulks teregt eene alge-
meene verslagenheid teweeg.

VLISSINGEN, den 5. Junij. Op dingsdag den 16 junij
aanstaande, des voormiddags ten elf ure, zal in een der
lokalen op de constructie-werf te Vliissingen, bij inschrij-
ving, openbaar worden aanbesteed, de levering aan de ma-
garijnen der marine te dier plaats, van 300,000 Neder-
landsche ponden grove maalkolen voor de stoomdienst, op
de gewone voorwaarden van aanbesteding van dat artikel,
waaraan bij de directie te Vliissingen, kan kennis genomen
worden; met die uitzondering evenwel, dat van die kolen
de eene helft op den eersten juij aanstaande, en de andere
helft veertien dagen later zullen moeten geleverd worden.
Zullende de bijtellen van inschrijving op zeel moeten betrek-
ten: den prijs voluit geschreven per 1000 Nederl. ponden,
duidelijke vermelding van de namen en woonplaatsen der aan-
nemers en twee borgen, en vóór of uiterlijk op voorreid uwe
portvrij ter secretarie van de directie der marine te Vliis-
ingen moeten ingekomen zijn.

GEMENGDE BERIGTEN.

Ook de gekabelde zeeuwen zullen eerlang van des werelds
schouwtooneel verdwynen. — Over den spoorweg tusschen
Amsterdam en 's Hage zijn op de beide pinksterdagen 11,760
reizigers vervoerd, behalve de vervoertogt dieren. — De be-
rigten omtrent den ongt zijn zeer tegenstrydig. — Te Na-
pels is een vaartuig in de lucht gesprongen. — De keizerin
van Rusland is op reis naar huis. — De opstand in Por-
tugal breidt zich meer en meer uit. — In 't verscheid: ver-
andering in de wetten op het lager onderwijs. 't Is son-
derling, dat men zich in publieke geschriften zoo weinig
willant over een zo gewigtig onderwerp, hetwelk zooveel ver-
betering in ons land behoeft en dat zoo krachtig op het maats-
schappelyk leven werkt. Aristocratie en heerschzucht zwaait
ook ten deze den scepter, tot nadeel van het algemeen. —
Te Delft wordt eene kerk gebouwd voor arme Christenen. —
In de Hazenstraat te Amsterdam vertoonde men II. dingsdag
Mozes in een bieszen kije, kluchtig blyspel! (II. B. 4526.)
— De arme Schiedammers hebben II. winter 802,802 portien
soep georberd. — De nieuwe feestdag, de verachting van
den aartsengel Michael, is te Napels met veel lustig ge-
vierd; dese Engel had Z. M. den koning nu 3 jaren geleden
voor een dreigend gevaar gewaarschuwd.

REGTSWEZEN.

Provinciaal Gerechtshof van Zeeland.

(Zie onze vorige.)

Ook de geschiedenis oefent hier hare regten uit. Gij zult
daaromtrent met mij instemmen Z. G. A. H. H! indien gij

niet van oordeel zijt dat de wetten van 1829 en 1830 het vrije oordeel over staatsaangelegenheden voor eeuwig uit Nederland hebben verbannen.

Die waarheid is, zoo als ik in eersten aanleg aantoonde, reeds erkend ten aanzien van personen, zult gij ze wraken ten aanzien van instellingen?

Indien toch aan de bepalingen, die wetten eene zoo ver mogelijk uitgebreide bevoegdheid moeten worden gegeven, dan zal het ook nu niet veroorloofd zijn de handelingen der Tweede Kamer van den jare 1815 te beoordeelen, geen berispend gevoelen zal ten aanzien van dat ligchaam of andere bij de wet van 1829 begunstigde instellingen van het begin hunner oprichting af mogen worden geuit.

Keurt gij een zoodanig gevoelen af, dan zult gij tot het besluit moeten komen dat de geschiedenis ook tot heden hare regten heeft behouden, omdat geen tijdstip is aangewezen, gedurende hetwelk dat oordeel zal gebonden zijn, en op dien grond zult gij bij de onzekerheid of ten dezen in den geest der wet wel misdrijf is gepleegd, de beklagde moeten vrij spreken.

Geene straf kan daarenboven worden toegepast, indien niet ingevolge art. 375 G. P. eene bepaalde ondugst aan de beklagde ten laste is gelegd.

Die ondeugden zijn hier dan ook volgens de Regtbank aangegeven. Volgens het beklagde artikel zoude de Tweede Kamer zich schuldig maken aan laagheid en zoude zij onkoopbaar zijn.

Aan laagheid. Maar was men dan reeds vergeten wat van de zijde der verdediging zoo nadrukkelijk was betoogd, dat ieder gebrek, ieder gemis van deugd daarom nog geene ondeugd daargestelt; dat laagheid te latheden en lathartigheid en wat men dies meer wil, slechts het gevolg zijn van een gebrek aan moed en gemis van zielkracht? Zonder kwade trouw, zonder opzettelijk misdoen kan ik mij geene ondeugd voorstellen; laagheid daarentegen is slechts een uitvloeisel van eene zwakke ziel.

Die beschuldiging van laagheid moge dan niet bevestigd worden genoemd; zij geve zelfs onder andere omstandigheden aanleiding tot toepassing van art. 376 G. P., hier zal ze niets afdoen, omdat daardoor art. 375 G. P. niet wordt overtreden.

Dat de ten laste legging van onkoopbaar te zijn eene bepaalde ondeugd onderstelt, zal ik, M. H. H.! niet tegenspreken; doch ten stelligste ontken ik dat dat verwijt door onzen onbekenden schrijver is geuit geworden. Of uit welke bevoordelingen zal men dat opmaken? De regtbank toont dit niet aan en laat ons daaromtrent in het onzekere. Of vloet die beschuldiging voort uit het verwijt dat de meeste leden der Kamer slechts één doel hebben en dat doel is geld? Neen, M. H. H.! voldoende gelooven wij dat in eersten aanleg reeds te hebben aangegevend, die uitdrukking duidt slechts win- of schraapzucht aan, maar nog geene onkoopbaarheid.

Indien gij het beklagde artikel in handen neemt, dan zult ge zien dat daar een motto in dichtmaat aan voorafgaat; hetzelfde luidt:

Eens Neerland! was uw edel volk
Der vrijheid en der wijsheid tolk,
Toen nog Europa in 't duister lag.
Maar nacht verving dien heldren dag;
En 't brengt gevoelloos thans en koud
Zijn hulde alleen der magt van 't goud.

En opdat nu die dichter zegt dat Nederland alleen aan het goud zijne hulde toebrengt, beweert hij daarom dat het geheele nederlandse volk onkoopbaar is? Die uitlegging zoude ver gezocht zijn, doch daarom nog niet verder dan de strekking, welke het vonnis a quo aan de beklagde woorden ten laste legt.

De regtbank heeft hier gedwaald, want ze is verder gegaan dan de woorden, ze heeft gevorscht naar de mogelijke bedoeling van den schrijver, naar eene bedoeling onbekend en aan den eersten regter en aan u en aan mij.

En dan nog altijd is die bedoeling slechts mogelijk, niet eens waarschijnlijk, want indien gij het beklagde stuk aandachtig naleest, M. H. H.! dan zult ge zelfs niet in de meest bedekte termen op eenige onkoopbaarheid zien gedoeld. Winzucht is het alleen, welke de schrijver onderstelt, verder gaat hij niet; ook ten dezen opzichte kan de halve de veroordeeling niet blijven bestaan.

Als een noodzakelijk vereischte tot schuldigverklaring stellen wij daarenboven in eersten aanleg dat de vooronderstelde belediging ten gevolge van boos opzet moet zijn aangedaan, doch, hoewel deze stelling nooit is betwist geworden en, zoo als wij aantoonde, door het gezag van groote schrijvers wordt bekrachtigd, heeft de regtbank ook die redenering over het boofd gezien en omtrent het al of niet boosaardig van het doel, waarmede die beledigingen zijn aangedaan geworden, het diepste stilzwijgen bewaard.

Meerdere oplettendheid verwachten wij van u ten aanzien van dit voor de geheele drukpers zoo gewichtige punt.

En heden zal de uitslag van uwe navoedingen daaromtrent voor de beklagde zijn? Zullen dezelve slechts strekken tot bevestiging der uitgesproken straf? Wij betwijfelen dit.

Of waaruit zoude toch dat boosaardig opzet moeten blijken? Uit den toon? Doch zooals wij reeds in eersten aanleg opmerkten, de misdaad wordt niet in den toon gevonden, maar in de zaak zelve.

Doch wat meer zegt dan mijne redeneringen, is dat dat punt bij de discussie, over het ontwerp der wet van 1. Junij 1830 gevallen, uitdrukkelijk is beslist.

Het eerste artikel van het eerste ontwerp der wet, ingekomen in de zitting der Tweede Kamer van 11. December 1829 (Staats Courant van 14. December 1829) luidde: alle bescheidene beoordeeling van de handelingen der openbare magten, in boekwerken, tijdschriften, nieuwspapieren en vlagschriften, blijft aan ieder overlet.

Elke onbescheidene beoordeeling werd derhalve door dat art. als strafbaar aangemerkt. Maar nu vinden wij in de Staats-Courant van 17. Mei 1830, dat uit het verslag der centrale afdeling over dat ontwerp blijkt, dat; ten gevolge van de aanmerkingen der afdelingen, verscheidene veranderingen in hetzelfde door de regering zijn gemaakt.

Daarop volgt het nieuw ontwerp, waaruit (en dit blijkt ook uit de wet, zooals dezelve is vastgesteld), dat artikel is uitgeligt; zoodat daaruit met grond valt afleiden, dat men niet heeft gewild dat de strafbaarheidszede afhangen van het meer of minder kiesche der uitdrukkingen, zoodat al ware eens het bewuste opstel in onbetamelijke bewoordingen vervat, hetgeen wij nog niet kunnen torgeven, deze omstandigheid tot de veroordeeling niets zoude kunnen afdoen.

Maar, zegt men, de boosaardigheid behoeft niet te worden bewezen, want ze vloet voort uit de aantijging zelve der gevoelens, welke men bij de Tweede Kamer veronderstelt.

Dit moge waar zijn ten aanzien van gewone misdrijven jegens particulieren begaan, omdat het regt niet is toegekend in het huiselijk leven van den burger doortredingen,

doch die redenering faalt, wanneer het staats-aangelegenheden geldt.

Ik beroep mij daartoe op art. 4 der wet van 1829: daar wordt de juistheid onzer bewering gebuldigd. De bepalingen van art. 2 en 3 dazer wet, zegt dat artikel, zullen het regt om over de handelingen der openbare magten zijne gedachten te kunnen uiten en die te beoordeelen, geenzins kunnen krenken.

De schrijver van het opstel is dus niet buiten de wet gegaan: aan hare bepalingen is hij getrouw gebleven; beoordeeld heeft hij, maar hij had er het regt toe: art. 4 was hem daarvoor ten waarborg.

En nu zegt het vonnis a quo wel, dat regtens het bewijs niet is geleverd der aantijging, doch dan vordert men te veel M. H. H. omdat geene bepaalde daadzaken was ten laste gelegd, maar alleen de inzichten van sommige leden der Tweede Kamer zijn beoordeeld en hoe is het nu mogelijk dat oordeel door getuigen te staven?

Het komt mij daarenboven twijfelachtig voor of dat bewijs, indien men hetzelfde al kan kunnen leveren, mag worden gevorderd.

Art. 4 der wet van 1829 erkent toch het regt om zijn oordeel uittebrengen, hetzij gunstig of ongunstig, en het geeft dat regt onvoorwaardelijk, geen bewijs wordt door hetzelfde gevorderd, van de waarheid van het betoog.

Dat is dus eene uitzondering op den G. P.: daar moge het bewijs worden geëischt, hier niet; en zoo deze mijne redenering niet de ware mogt zijn, dan is de bepaling van art. 4 ijdel, want dan geeft hetzelfde ten aanzien van de beoordeeling van staatszaken geen anderzins regten, dan de G. P. reeds had verleend ten aanzien van gewone aangelegenheden.

Voor zooveel dit echter in ons vermogen stond hebben wij dat bewijs geleverd.

De verkeerdheden waarover de schrijver zich beklagt, zijn volgens hem het noodzakelijk gevolg van de wijze waarop de verkiezingen hier te lande zijn geregeld. Deze toch geeft de Regering alle magt in handen, stelt haar in staat op de verkiezingen eenen niet met het doel van den staat strookenden invloed uitte oefenen, de onafhankelijkheid te verwijderen en aan hare inzichten ondergeschikten in derzelver plaats te doen treden.

En dat de regering van die magt een onwettig gebruik heeft gemaakt, ook daarvan hebben wij de bewijzen geleverd. Daaraan toch had men de verwijdering van den geachten tegenwoordiger van Nes te wijten; het was ook die invloed, welke, wilken wij de *Arnhemse Courant* van 6 en 10 Julij 1845 gelooven, de afstreding van den algemeen beminden *Tuonakka* ten gevolge had.

En wanneer nu de schrijver verder gaat en aantoonde dat door dien invloed afhankelijkheid ontstaat en moet ontstaan, is dat oordeel dan wel zoo boosaardig te noemen?

Neen E. G. A. H. H.! wij althans kunnen in die klagte geen misdrijf bespeuren. Van onze zijde zien wij daar slechts in de uitdrukking van het vaderlandsch gevoel, de zorg voor het algemeen welzijn.

Zich over bestaande gebreken te beklagen, daarvan herstel te eischen op eene wettige wijze, dat is een regt aan ieder uitdrukkelijk toegekend; daarin is geen misdrijf gelegen: qui suo jure utitur, injuriam non facit.

Hij M. H. H.! die de waarheid niet huldigt, hij onderdrukt de vrijheid der drukpers; hare waarde en het door haar aangebrachte nut begrijpt hij niet: ja, hij verkraacht de instellingen van den staat, want despotisme stelt hij daar, waar een constitutionele regeringsvorm was gevestigd.

Un gouvernement arbitraire, zegt *Mignet*, *Histoire de la révolution Française*, Introd. P. VII, non seulement ne veut pas, qu'on lui résiste, mais il veut encore qu'on l'approuve et qu'on l'imite.

Eene zoodanige vervolging goedtekeuren is dus willekeur in de hand te werken: afkeuring van regeringszaden ziet daar toch de geheele misdaad des schrijvers. Ook uit dezen hoofde moet dus aan de vervolging haar eisch worden ontzegt.

En hierna E. G. A. H. H.! sluit ik dezen termijn, de gronden der verdediging, zoo in eersten aanleg als in deze instantie voorgedragen, aan uw onderzoek aanbevelende.

Moge de slottoon uwer overwegingen gelijk zijn aan die, welke de overtuiging bij mij deed ontstaan.

(Vervolg hierna.)

INGEZONDEN STUKKEN.

Bij het standbeeld van Michiel Adriaanszoon de Ruiter, te Vlissingen.

Vest, Nederlander, vest het oog
Met fierheid op dit beeld;
De Ruiter, eens Europa's roem,
Is op uw grond geteeld.
En gij, o Vlissing's burgerij,
Verheug u, klein en groot;
De Ruiter, Hollands vlootvoogd, is
Uitder stadgenoot.

Geen voorregt van ingangte of stand
Had hem zijn pad bereid;
Hij klom tot opper-vlootvoogd op
Door deugd en dapperheid.
Hij, die den staf van admiraal
Zoo roemrijk heeft gewaaid,
Heeft, voor een sluiver danks, als knaap
Hier 't lijnbaanswiel gedraaid.

Hij voer, als bootsman en matroos,
Als stuurman en kaptajn,
Eerst langen tijd ter koopvaardij, —
En was toen groot in 't klein.
Nu eens door kloekke mannen taal,
Dan door een fijn besluit,
Redt hij zijn schip uit 's kapers klaww,
Of maakt hem zelve buit.

En vraagt gij, wat hij op 's lands vloot
In later tijden deed?
Hij zegepraalde op Algerijn,
Op Brit, en Gal, en Zweed.
Hij woonde een vijf en veertigtal
Van zegepreken bij;
Hij maakte Hollands vlag geducht,
Den handel groot en vrij.

En hij, voor eigen grootheid blind,
Schoon wijd en zijd vermaard,
Bleef altoos needrig van gemoed,
En zacht en vroom van aard.
Aanschouw dat open, gul gelaat
Des helds der heldeneeuw:
Uit elken trek speekt zedigheid,
En rundheid van den Zeeuw.

Maar, RUITER! nooit volprezen held!
Schoon ik uw grootheid zing,
Mijn schets is van uw glorie daan
Een flauwe teekening.
Dit vernietaal, voor u gesticht,
Moge eeuwen lang bestaan, —
Uw naam leeft nog in 't Neêrlandsch
Als dit zal zijn vergaan.

BREKENS, den 4. Junij 1846.

A. VAN WICHT,
2^e Lt. 3^e Reg. I.

MENGELINGEN.

ALLERLEI.

Raden.

Een soldaat werd bij het pagistat van den Hertog van schuldwaart gezet met bevel, om bij gelegenheid voor den geweer te presenteren. Om zich den tijd wat te korten, hij al zeer spoedig een stukje worst te eten en eene teg brandwijnflesch te doen. Onverwachts kwam er een man in kleederen den hoek op en vroeg den soldaat, wat hij al?

« Raad eens! » antwoordde deze.

« Nu dan? » hernam de jager, — « bloedworst? »

« Beier! »

« Vieschworst? »

« Beier! »

« Loverworst? »

« Goraden! »

« En raad gij nu eens wie ik ben? »

« Ken opzigt van de jagt. »

« Mis! »

« Een edelman. »

« Mis! »

« Nu, misschien de hertog zelf. »

« Goed zoo! »

« Als dat zoo is, » hernam de soldaat, — « wees dan ten hout even mijn worst en mijn flesche vast, want men mij bevelen het geweer voor u te presenteren. »

CORRESPONDENTIE.

Het artikel getekend: « Voor 't regt van 't spel, » volgend nummer.

ADVERTENTIEN.

Bank van Leening.

VERKOOPING aan de BANK VAN LEENING van singen, op Donderdag den 18. Junij 1846, van de op de Panden, verpand tot ultimo Maart 1845. Woensdag namiddags van twee tot vier ure te bein

STOOMJAGTEN,

warende in het Beurtveer tusschen de Steden

Middelburg, Dordrecht,
Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen

Junij 1846.

Van Middelburg.

Van Rotterdam.

Dinsdag 9, 's mr. 10 ure.	Dinsdag 9, 's mr. 10.
+Woensd. 10, « 4 «	+Woensd. 10, « 4 «
+Donnerd. 11, « 5 «	+Donnerd. 11, « 5 «
+Vrijdag 12, « 5 «	+Vrijdag 12, « 5 «
+Zaterdag 13, « 6 «	+Zaterdag 13, « 6 «
+Zondag 14, « 6 «	+Zondag 14, « 6 «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 6. Junij. Sedert den 4. dazet is

ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Sudre Rerton, J. Boon, Genua, graan.

Voor Genua bestemd:

Iepenen, J. M. Moller, New-Castle, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van den

naar see gezeld.

Japhphen, C. Fagot, passagiers, Londen; Eckelipus,

Rooi, New-Castle, Estera, J. Bell, New-Castle, Janna,

berg, Avontuur, Louise, J. Hoek, Hammersfoort, de B.

S. G. Holms, Avontuur, alle ballast; jufvrouw Junje,

de Boer, dakpannen — Riga.

Van Eouven gezeld:

Wilmina, B. J. Kwakenburg, ballast, Avontuur.

Ter reede gekomen: Z. M. fregat Jason, kommandant

nant ter see G. Wilkinck.

Opening des morgens ten 5 ure.

Sluiting des avonds « 9 «

Plaats sluiting. De Waterpoort ten 9 ure en de

Wijk- en Duitpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN RIJCK.